

Pro štěstí mám u sebe i medvídka Kukyho, říká Hana Jasanská

Co by to bylo za Zpravodaj, ve kterém by chyběl rozhovor s ústeckou soutěžící Hanou Jasanskou? Talentovanou houslistku jsme vyzpovídali těsně před jejím vystoupením v prvním kole. Prozradila nám, jak se na 57. ročník připravovala a z jaké skladby má respekt?

Letos hraješ poprvé ve 3. kategorii, kde už jsou zase o něco starší a zkušenější houslisté. Pociťuješ velký rozdíl mezi 2. a 3. kategorií nebo je to pro tebe jen číslo?

Každý rok postupuji dál a hraji těžší a těžší skladby. Přijde mi, že všechno hezky postupuje, takže si ani neuvědomuji, že jsem ve třetí kategorii.

Na KHS i jiné soutěže se připravuješ s učitelkou Miluší Barvínkovou. Jak moc se liší tvůj všední rozvrh od soutěžního?

Každý den cvičím doma tři a půl hodiny a chodím jednou týdně k Milušce na hodinu. Před soutěží cvičím víc, doma obvykle čtyři hodiny a do hudebky chodím dvakrát i třikrát týdně.

Ze zkušenosti houslisty vím, že jsou dny, kdy se nám do cvičení moc nechce. Míváš je i ty?

Ano, taky mám takové dny, třeba když přijdu z orchestru a jsem unavená. Pokaždé je ale překonám, protože mám hudbu i cvičení ráda.

V prosinci letošního roku ses účastnila vzdělávacího kurzu České filharmonie s Rayem Chenem. Neměla jsi trému, hrát před houslovým bohem a mnohem staršími spoluúčastníky kurzu?

Neměla, protože už od malička jsem si zvykla vystupovat všude jako nejmladší.

Co ses od Raye Chena naučila, v čem ti poradil?

Řekl mi, že mám skladby velice dobře technicky zvládnuté, ale že je potřeba zapracovat na výrazu. Právě v tom mi pomohl a hodně jsem se od něj naučila.

Je ve skladbě nějaké místo, se kterým ještě nejsi úplně spokojená?

Určitě ještě je. Třeba v povinné skladbě, Drdlově Serenádě A dur opus 10, kde jsou uprostřed dvojhmaty. Tam si nejsem ještě úplně jistá, ale nebojím se toho.

Máš s sebou talisman pro štěstí nebo jsi už na takové věci velká holka?

Mám s sebou dokonce tři talismany a to háčkovanou sovičku, medvídka Kukyho a lichožrouta Hyhlíka.

LK

Na tomto čísle se podíleli Mirek Němec, Kristýna Klazarová, Lucie Kroupová, Lizaveta Paulavets pod vedením Karla Pokorného. Zpravodaj graficky zpracovala Markéta Popelářová, fotografie poskytl Lukáš Prokeš a Martin Synek, tisk zajišťuje Střední škola uměleckoprůmyslová Ústí nad Orlicí.

Již známe vítěze první kategorie!

Tereza Kokešová, vítězka I. kategorie, nám pověděla o svých dojmech ze svého úspěchu.

Jaké jsi měla pocity, když vyhlásili tvé jméno? Čekala jsi to nebo jsi překvapená?

Jsem překvapená. Nečekala jsem, že dostanu první místo.

Jak dlouho už hraješ na housle?

Nevím, jestli od čtyř nebo od pěti let.

Jsi na KHS poprvé?

Ano. **Která skladba se ti hrála lépe? Druhá nebo třetí?**

Já mám ráda úplně všechny stejně.

Plánuješ, že přijedeš do Ústí i příští rok?

Nevím, ale ráda bych.

LK, KK

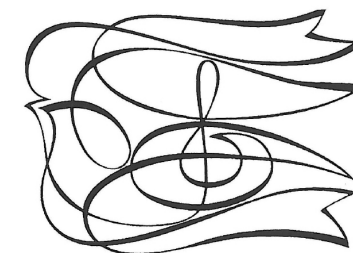

57. ročník KHS finančně podporují:

Henry gril Ing. Milan Veselý
Cukrárna PUP
Květiny Rosa Jan Pirk
Herbert Kögler
Projekční kancelář Žižkov s.r.o.
KaJa Uno
Móda U zlatého Iva Marie Košťová
Drogerie Teta s.r.o.
Ing. Petr Šilar, senátor
Mgr. Jana Filipová, notářka
JUDr. Josef Filip, advokát
Mgr. Ondřej Filip, advokát
JUDr. Věra Rittichová, advokátka
MVDr. Jan Šašek
Kovo – Elektro s.r.o. Jiří Eliáš
Ing. Rudolf Jonák
Stapo spol. s r.o.
Hračky Renata Vaňová
MUDr. Zuzana Brádková
MUDr. Jan Brádka
Trafiky Ivana Snítilová
MUDr. Jitka Řezníčková
Ing. arch. Karel Blank
Ing. Jan Glatt
Histologická a cytologická laboratoř MUDr. Jan Nožička
Zlatnictví Salaba
MUDr. Hana Prchalová
MUDr. Antonín Svoboda
MUDr. Miroslav Blanař
MUDr. Soňa Gabalcová
Zlatnictví Tomáš Jurco
Knihkupectví Flétna
Galaxy Tour Miroslava Frimlová
Hotel Poprad Miroslava Frimlová
Boutique Fleur Jiřina Veverková
Čajovna Ludmila Barvínková
Střední škola uměleckoprůmyslová

57. ROČNÍK KOCIANOVY HOUSLOVÉ SOUTĚŽE

X. ROČNÍK FESTIVALU KOCIANOVO ÚSTÍ

PROGRAM SOUTĚŽE:

Pátek 8. května 2015

9.00 2. kolo III. kategorie
(vyhlášení výsledků III. kategorie
30 minut po ukončení 2. kola)

14.00 2. kolo IV. kategorie
(vyhlášení výsledků IV. kategorie
30. minut po ukončení 2. kola)

19.30 Festivalový koncert

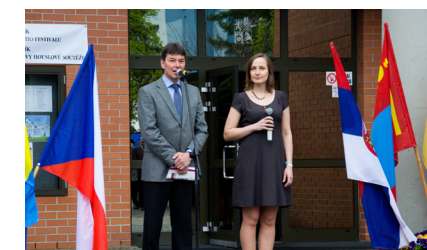
Sobota 9. května 2015

10.00 přijetí vítězů a zahradních hostů starostou města
(obřadní síň radnice)

14.30 Vyhlášení vítězů

a předání cen

**Závěrečný koncert vítězů
KHS 2015** (Roškotovo divadlo)

Soutěžíme!

Ve svém projevu při zahájení letošního ročníku soutěže trefně poznamenal starosta města Ústí nad Orlicí Petr Hájek: „Soutěž má svoji jednu nepříjemnou skutečnost. Nemohou zvítězit všichni.“ Toto téma je vděčné pro tvůrce úvodníku a dalo by se rozvíjet dlouze – dnes snad jen několika větami: Budme pedagogové nejen v úzce hudební, ale i v lidské rovině. Učme děti a soutěžící mládež obstát v konkurenčním tlaku dnešního poměrně dosti tvrdého světa. Pozor!!! Obstát především s ohledem na vlastní neporušené psychické zdraví. Hovoříme k nim o jejich osobnosti, spolupodílení na uchovávání kulturních hodnot, o tom, že poctivá a dlouhotrvající práce se vždy vyplatí, že soutěž je jen zastávkou na dlouhé cestě, která v podstatě nikdy nekončí. A když přece dojdeme technicky (v tomto pravém slova smyslu) na místo, odkud se jen těžko nebo velmi pomalu pokračuje dál, vždy můžeme rozvíjet dál svoji duši (pro ateisty mysl), lidství, širší kulturní i společenský rozhled. Není náhodou, že největší hudebníci byli zároveň velcí humanisté. Jejich lidství šlo ruku v ruce s hloubkou ponoru do hudebního díla.

Opusťme téma soutěžících a obraťme pozornost k soutěži. I soutěž sama soutěží. Na jevišti doby se mění kulisy a možná si člověk ne vždy uvědomuje, jak kulisy doby mění vnímání nejrůznějších realit. Dovolím si dát jeden ze svých oblíbených extrémních příkladů z jiné oblasti: Tančím stále stejný černý tanec v černém kostýmu. Na bílém pozadí vynikám, na duhovém dochází k zajímavým interakcím a na černém pozadí nejsem vidět.

Zpět k soutěži. Padesát sedm let vytváří kontinuitu tradice, která našťastí sama vlastní vahou pracuje pro soutěž a její faktickou existenci v našem městě. Otázka spíše zní, jak celospolečenské prostředí vytváří podmínky pro kulturu v širším kontextu.

Setrvačnost „starých časů“ působí, ale mění se lidé, mění se jejich priority, mění se rodina, mění se politické klima, atd. Jaká je vůbec dnešní mladá generace (a lidé vůbec) a jaké vlivy na ni působí? Jaké vlivy na sebe nechá působit? Jak si váží hodnot, které mají kořeny před desítkami let?

Věřím, že KHS patří k vlajkovým lodím kultury, které procházejí staletími a mají svůj i mimoděčný vliv na společnost, která vnímá, že jsou i jiné hodnoty než tlak reklamy a konzum čehokoliv nejlépe okamžitě.

Nepochybuji, že KHS (personifikuji v ní i další podobné akce) má svou váhu i v současných kulisách, které soudobí kulisáci barví lesklými barvami a posunují každý den sem a tam.

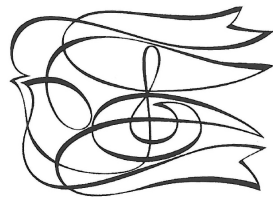
Hodnoty hudby a kultury všeobecně se vždy ukázaly být v nejrůznějších dobách trumfovým esem a patřily často k hybným pákám nebo symbolům dějin.

Vážme si proto KHS jako lodi, která s námi pluje na vlnách dějin. Nad vlnami je to, co vidíme. Pod vlnami je ale mohutný kýl, který má neskutečnou sílu i vliv působit na lidi a v jistém slova smyslu měnit společnost. A užijme si jako pasažéři i posádka plavbu na letošním 57. ročníku!

Mirek Němec

Více než důstojné vykročení...

recenze prvního festivalového koncertu X. Kociana Ústí

První festivalový koncert v pondělí 4. května v 19.00 přivedl na pódium Hernychovy vily v Ústí nad Orlicí mladé interprety z domácí „líhně“ ZUŠ Jaroslava Kociana. V programu s názvem „**Mládí Jaroslava Kociana**“ zahráli: **Hana Jasanská** (housle) – současná žákyně ZUŠ a bývalá absolventka ZUŠ **Hedvika Švendová** (kytara) – Konzervatoř Pardubice a **Matyáš Keller** (violoncello) – Konzervatoř Praha.

Všichni tři mladí muzikanti jsou vrcholem trendu posledních cca patnácti let, kdy se daří pedagogům domácí ZUŠ objevovat mimořádné talenty a výtečně s nimi pracovat v individuální přípravě.

Pro Hanu Jasanskou byl pondělní koncert příležitostí obehrat si ještě jednou skladby, se kterými vystoupí tento týden ve třetí kategorii KHS. Od prvních tónů jejího vystoupení byl zřejmý pokrok ve vývoji od loňské soutěže. Zaujala sytým zvukem ve všech polohách výrazu i nástroje, čistou intonací a nechybíci bravurou v rychlých bězích. Pro Ouštáky je každé její vystoupení na KHS (i v rámci festivalu) satisfakcí za roky, kdy se v Kocianově rodném městě nedařilo vychovat na LŠU – ZUŠ houslistu, schopného ustát konkurenci KHS. Velká pochvala proto patří i pedagogovi – paní učitelce Miluši Barvínkové a „dvorní“ korepetitorce Věře Němcové.

Vystoupení Hedviky Švendové (M. C. Tedesco: Koncert pro kytaru a orchestr D dur) a Matyáše Kellera (A. Dvořák: Koncert pro violoncello a orchestr h moll) byla triumfem večera, který uchvátil posluchače v celé své šíři, ale i v kontrastu i jednotlivostech. Dívčí výraz Hedviky Švendové okouzluje jemnou virtuózní hrou, kaskádami trpytivých tónů kytary v protikladu s mužným záběrem sytého zvuku violoncella Matyáše Kellera evokoval asociace na dualismus jing a jang – vzájemné doplnění dvou polů jednoho celku.

Koncert byl velkým zážitkem nabitým emocemi, kdy publikum napjaté pozorností doslova absorbovalo každý tón. Oba mladí interpreti mají své charisma, jehož síla vynikla ve vhodné dramaturgii koncertu. Setkali se dva hudebníci, kteří mají náboj osobní energie a zanícení a vlastní i hudební energii dokáží transformovat hudebními prostředky k posluchačům.

Dalo by se psát o jednotlivostech – mimo jiné o klidné a vyrovnané kantiléně Hedviky Švendové, kdy například ve druhé větě koncertu její tóny jako by vtahovaly posluchače k sobě do kytary a zároveň mu spřádaly snové představy. Nebo by se dalo psát o atmosféře v kopuli síně Hernychovy vily, kdy se vzduch pod záběrem tónů violoncella Matyáše Kellera úplně rozvíbroval, kdy v sále rezonovalo snad vše, včetně duší posluchačů. Dlouhotrvající potlesk ve stoje po výkonu Matyáše Kellera byl jasným komentářem k jeho výkonu. V hlasech některých diváků bylo znát dojetí z přijatých emocí, a to je vůbec největší vyznamenání pro mladé hudebníky, kteří dokáží hudební rozměr díla naplnit citovým obsahem.

První festivalový koncert byl více než důstojným vykročením do týdne, kdy Ústí nad Orlicí žije jménem Jaroslava Kociana. Pro Ouštáky koncert znamenal více než příjemné zjištění. Tradice virtuosity položené Mistrem Jaroslavem Kocianem (a dalšími) díky působení ZUŠ Jaroslava Kociana pokračují a dál se rozvíjejí.

Vystoupení Hedviky Švendové bylo triumfem pondělního večerního koncertu v Hernychově vile.

NADAČNÍ FOND
MISTRA
JAROSLAVA KOCIANA

KLUBCENTRUM
ÚSTÍ NAD ORLICÍ

ZÁKLADNÍ UMĚLECKÁ
ŠKOLA
JAROSLAVA KOCIANA

Hraní na housle je práce na celý život, podotýká Pavel Eret

Pavel Eret, člen poroty, který v minulosti jako jediný v historii KHS získal dvakrát titul laureáta, nám odpovídal na několik otázek. Jaké má dojmy z letošního ročníku a jak se kdysi cítil jako soutěžící?

Jste dosud jediným dvojnásobným laureátem KHS. Jaké máte pocity z toho, že se sem nyní můžete vrátit jako porotce a hodnotit výkony mladých houslistů?

Vzpomínám, jak jsem sem sám jezdil, to z člověka nevyprchá. Na druhou stranu je tu nové prostředí Základní umělecké školy Jaroslava Kociana, která je jak pro účastníky a posluchače, tak i pro porotu přívětivější než Roškotovo divadlo.

Jsem znovu a znovu překvapen, co zvládají opravdu mladí lidé v útlém věku, jaké si dávají laťky a s jakým repertoárem přicházejí na soutěž. To je skutečně obdivuhodné. Já se těším na jejich výkony a jsem moc zvědavý na to, jak se toho zhostili nejenom oni, ale i jejich učitelé.

Myslíte, že jste jako porotce přísný?

Myslím si, že jsem spíš přísnější než méně přísný, ale na druhou stranu se snažím dívat se na to ze všech stran. S kolegy musíme hodnotit různé věci, pochopitelně nejsme ve sportu, neměříme centimetry, a o to je to náročnější. U malých dětí je dokonce někdy problém si uvědomit, že jsou vlastně malé. To je potřeba brát v úvahu, přestože hrají už i náročnější skladby.

Jak jste se připravoval na účast v KHS? Byla pro vás dvojnásobná výhra velkým překvapením?

Připravoval jsem se velmi intenzivně. Vedle domácí přípravy jsem se tréninku věnoval i se svými učiteli o víkendech, protože už tehdy to byla velká výzva.

Určitě jsem nic neočekával, protože v té době byla velká konkurence a obhajovat titul je vždy těžší, než soutěž poprvé vyhrát. V té době jsem to já sám ani nevnímal tak, jako že jdu něco obhajovat. Přijel jsem se skladbou Poslední růže léta od Heinricha Wilhelma Ernsta, která se často nehraje, obzvláště v tom věku. Byl jsem nadšený, ta hudební stránka úplně převládla pocit, že musím něco obhájit.

Jaké máte vzpomínky na své působení v soutěži? Měl jste tenkrát trému?

Tak obavy jsem měl vždycky, ale vzpomínky mám skvělé. Jen to trochu kazilo ponuré až depresivní prostředí Roškotova divadla.

Já jsem v té době jezdil na KHS každý rok, takže jsem byl později rád, že jsem dosáhl toho věku, kdy už jsem se nemohl účastnit, protože toho již opravdu bylo dost. (smích)

Jak Vám dvojnásobné vítězství v KHS pomohlo v dalším rozvoji hudební kariéry?

Určitě to neublíží, ale nemohu říct, že by to člověku otevíralo dveře samo o sobě. Tak by to ani být nemělo. Je to určitá průběžná výzva pro soutěžící i pro učitele. Není to nic konečného a ani úspěch, ani neúspěch by neměl znamenat konec.

Někdy se účast na soutěži vnímá příliš fatálně a jsou tu velká zklamání. Občas naopak i ta vítězství mohou člověka jaksi uspat. Myslím si, že už není třeba dělat nic jiného, ale v tomto oboru to tak není. Je to práce na celý život.

V porovnání letošní soutěže s těmi uplynulými, pozorujete nějaké výrazné změny, ať už v kvalitě nebo v talentu jednotlivých soutěžících?

Já jsem tu byl jako porotce naposledy před čtyřmi lety. Řekl bych, že celková úroveň v průběhu posledních dvaceti let šla nahoru a pozoruji velký posun. Když jsem letos otevřel program a přečetl si repertoár, byl jsem dost překvapený. Jsem moc zvědavý na výkony u náročnějších skladeb.

Nemyslím si, že by se rodilo víc talentů. Spíše je tu díky internetu daleko lepší možnost srovnání se s ostatními hráči a tím pádem je rychlejší i pokrok. Celkově je více soutěží a příležitostí poslechnout si někoho jiného.

Co byste popřál letošním účastníkům?

Letošním účastníkům bych popřál, aby zahráli tak, jak se naučili. Když budou mít čas a chuť, aby si poslechli i své kolegy a snažili se získat co nejlepší ocenění. Především bych jim však přál, aby měli radost.

KK

